

3

Amadeu Serra Sistaré

Gerent de fàbrica de teixits i treballador de banca Igualada, 1933

Després d'estar uns anys treballant a Barcelona, va portar el negoci de la família materna, fabricants de teixits de cotó. El personal eren dones bàsicament i els homes feien de contramestre. La fàbrica no només era l'edifici, tenia hort i safarejos públics, de pedra, escalfaven l'aigua per la caldera de vapor, i també hi anaven a rentar els veïns.

La fàbrica va plegar al començament de la crisi del cotó, ell era el director i va ser una època molt difícil. No hi va haver cap vaga, cap problema gros. Tots els treballadors i ell mateix van trobar feina en tancar la fàbrica.

L'Amadeu té un plànol de les mines d'aigua que hi ha al barri. Hi havia mines a tot el Rec, a sota la fàbrica també i coneix una entrada que encara hi és, *pel carrer de la Creueta, al costat dels transformadors, on hi havia una porteta petita, que amb una escala hi baixaves*. A les mines hi tenien dret d'agafar aigua els adobers, o per fora del carrer o per dins. No hi ha entrat mai. D'altres es veu que es van ensorrar, moltes mines es comunicaven. Arribaven fins i tot a Cal Font.

